

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Manifestul Consiliului Național al Frontului Democrației Populare a fost primit și la Mihăilești, raionul Drăgănești-Vlașca, cu multă bucurie. Membrii cooperatori au citit cu multă atenție și au comentat împreună marile prefaceri din țara noastră, făcând legătura între realizările pe plan național și creșterea nivelului lor de trai. La Mihăilești există astăzi nu mai puțin de 100 televizoare și 800 aparate de radio. Comuna a fost electricată aproape în întregime. Numeroase construcții de folos obștească și case de locuit, ridicate în ultimii ani, întregesc imaginea vieții lor îmbelșugate.

VOTUL ȚĂRII...

În piept de munți cu virful în muzica tăcerii,
tâind filon de aur, votează-adinc minerii.

Vislind în plute brazii cu trunchiuri coline,
votează țapinarli vislind noi violine.

Cing magma grea irumpe în șarjele solare,
dau votul oțelarii orașelor în floare.

Trecind cu lotca plină, în lună-nchisă-n pleoape,
votează-n cor pescarii — acești poeți de ape.

Stăpini pe cîmpie votează-n suflet iară,
un spic mai plin în boabă greu unduind în vară.

Zidind noi universuri pe pagina de carte
votează ochii trudnici c-o zare, mai departe.

Gîndind la miine, omul azi urcă-o nouă treaptă
și Țara se votează, pe sine, înțeleaptă!

HORIA ZILIERU

In pag. a 3-a

Pe calea
marilor înfăptuiri

In pag. a 4-a

Ploiești,
peisaj industrial

In pag. a 6-a

Succese
ale științei românești

ÎN PLIN AVÎNT CREATOR

Realizăm în prezent într-o singură zi 9 200 tone de oțel, 8 000 tone de laminate și 5 300 tone de fontă, aproape 50 000 kWh energie electrică, 50 de tractoare, 60 de autocamioane și autobuze, peste 1 400 000 mp diferite țesături și 130 000 perechi încălțăminte.

Dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție ale țării, promovarea susținută a progresului tehnic vor constitui și în viitor o preocupare fundamentală a partidului și guvernului. Este grăitor pentru ritmul în care industria noastră se va dezvolta în anii următori faptul că numai producția globală a anului 1965 va reprezenta trei sferturi din întreaga producție a primului cincinal. La sfîrșitul acestui an nivelul producției industriale va fi de 2,25 ori mai mare decît în 1959, față de 2,1 cît prevedeau Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Pe ogoarele țării vor lucra în acest an 81 500 de tractoare, 66 000 de semănători mecanice, 36 000 de combine pentru păioase care asigură un nivel ridicat de mecanizare a muncilor agricole. Zeci de mii de specialiști cu studii medii și superioare sprijină țărănimea în buna organizare a producției și executarea muncilor agricole după regulile științei. Aproape 1 000 000 de oameni ai muncii de la sate își îmbogățesc cunoștințele agricole urmînd cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă. Toate acestea își arată roadele: am obținut, an de an chiar în condiții climatice nefavorabile, producții sporite care au asigurat aprovizionarea populației și a industriei, precum și satisfacerea altor nevoi ale economiei naționale. În perioada 1960-1964 producția agricolă medie a țării a fost cu 12 la sută mai mare decît media celor cinci ani anteriori.

Munca unită în cooperativele de producție se dovedește izvorul principal al bunăstării țărănimii. Aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale, consolidarea economică-organizatorică a cooperativelelor agricole de producție, lărgirea schimbului dintre oraș și sat au făcut să crească an de an veniturile oamenilor muncii de la sate. Este grăitor în această privință faptul că populația satească a cumpărat anul trecut mărfuri în valoare de aproape 15,5 miliarde de lei. Pretutindeni au răsărit mii și mii de case noi, trainice și spațioase — semne grătore ale bunăstării satelor și ale dragostei de frumos a țărănimii. În ultimii 5 ani la sate s-au construit aproape 420 000 de locuințe. Din 1960 pînă în prezent au fost electrificate peste 3 500 de localități rurale; s-au construit numeroase așezăminte de învățămînt, cultură și sănătate.

Puterea populară acordă o neslăbită atenție instruirii și educării tinerei generații, dezvoltării învățămîntului de toate gradele, formării de specialiști de înaltă competență. Porțile școlilor sînt larg deschise tuturor tinerilor dornici de învățatură. Peste 3,5 milioane de elevi, practic toți copiii țării, învață în școli. Pentru a asigura unui număr tot mai mare de tineri posibilitatea de a frecventa școlile de cultură generală în anii 1960-1964 au fost construite încă 20 000 săli de clasă. Întregul învățămînt, de la clasa I și pînă la terminarea școlii superioare este gratuit.

Activitatea susținută a instituțiilor de artă, rețeaua de cluburi, cămine culturale, case de cultură, biblioteci oferă un cadru larg pentru ridicarea continuă a nivelului de cultură al maselor, pentru îmbogățirea vieții spirituale a oamenilor muncii. În anul 1964 au fost tipărite 58 de milioane de cărți și broșuri; tirajul anual al ziarelor a atins cifra de 1 064 de milioane de exemplare. Au fost create noi stații de televiziune și de retransmisie a programelor la Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș, Oradea, Brașov, Constanța, Bacău.

Femeilor — însemnată forță socială reprezentînd jumătate din populația țării — orînduirea socialistă le-a asigurat respectarea demnității de om și cetățean, le-a creat condiții de manifestare în toate domeniile de activitate economică, politică și culturală. Ele joacă un rol important în educarea copiilor, muncesc cu elan și hărnicie, îndeplinesc funcții de răspundere în fabrici și uzine, în cooperative de producție, în instituții de cultură și învățămînt, în organizațiile de partid, de stat și obștești.

Țara noastră și-a lărgit considerabil relațiile internaționale — economice, culturale, științifice, tehnice — corespunder intereselor proprii și cauzei generale a cooperării internaționale și apropierii între popoare. Activitatea consecventă desfășurată în slujba apărării păcii, preocuparea susținută pentru explorarea și valorificarea tuturor posibilităților de slăbire a încordării în relațiile dintre state, au adus R. P. Romine mulți prieteni pe toate continentele.

(Din Manifestul Consiliului Național al Frontului Democrației Populare)

Notă de lectură

N. CRIȘAN

„CAIETELE CUNOSCUȚILOR MEI“

roman

N. Crișan, afirmat pînă acum ca artist plastic — este sculptor — își face un debut remarcabil în literatură cu o carte inspirată din viața medicilor. Volumul se deschide cu o notă a autorului, în care se precizează că n-ar fi vorba de o scriere proprie, ci de niște caiete ajunse întimplător pe masa lui de lucru. Caietele în discuție sînt scrise la persoana întâi și aparțin unui activist de partid, Alexe Jerca, și doctorului Titus Octavian Comes. Capitolele alternează unele cu altele și se întretaie cu note ale autorului, care completează și lămurește — cu aerul unui om neimplicat în dramele pe care le citește — ceea ce i se pare esențial pentru problemele dezbătute.

În centrul acțiunii stă evoluția unui intelectual constituit, ilustrare expresivă a noului tip de intelectual

format în zilele noastre: Titus Octavian Comes, cercetător neobosit în domeniul oncologiei, care printr-un studiu minuțios ajunge la rezultate promițătoare în ceea ce privește vindecarea cancerului. Om bun prin excelență, care în condițiile orînduirii burgheze ar fi capotat cu siguranță, doctorul Comes reușește să-și dezvolte și să-și ducă la capăt opera sa, ce situează școala oncologică românească la cel mai înalt nivel al științei mondiale. El luptă cu arma în mînă împotriva fascismului, iar după război se dăruiește cu pasiune cercetărilor oncologice. Aparenta sa lipsă de patos și de eroism, modestia și preocupările sale nespectaculoase, subliniază eroismul său real și profund uman. Doctorul Comes va muri chiar din cauza bolii al cărei leac îl caută, dar tragismul situației nu sugerează înfrîngerea eroului și a ideii pe care a slujit-o. Cartea arată cum doctorul Niculae continuă pe o treaptă nouă, superioară, cercetările înaintașului său.

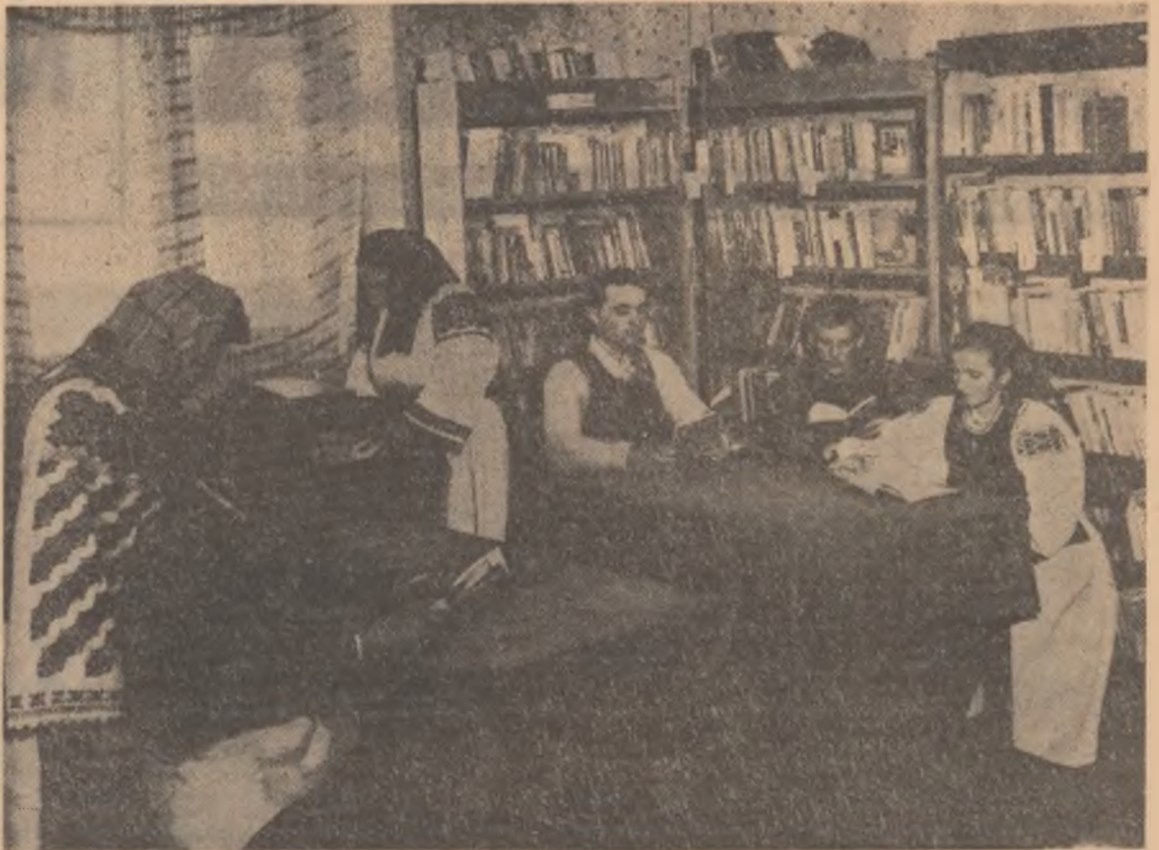
O dată cu acești eroi, e-

valuează în paginile cărții și alți reprezentanți ai intelectualității. Cu deosebire ies în evidență figurile bătrînelui doctor Stravolca și a comunistului Alexe Jerca, acesta din urmă fiind unul din poezitorii întâmplărilor și erou al lor. Dezvoltîndu-se paralel, dar în cu totul altă ambianță socială și ideologică decît doctorul Stravolca, Alexe Jerca, om de o mare puritate sufletească, contribuie efectiv la răsturnarea vechii orînduirii și la construirea noii societăți socialiste. Pe a-mîndoi îi apropie umanismul, vor deveni prieteni, dar în timp ce medicul, speculat de familia nevestei lui, își va lăsa pe rînd, în contradicțiile epocii pe care o străbate, fiul, merseria și în cele din urmă viața, activistul de partid, în condiții de altă natură, dar similare ca substanță, va triumfa. Alexe Jerca participă activ la diverse evenimente legate de începuturile construirii socialismului la noi în țară. Totodată, el își va completa studiile, devenind inginer și reușind să descopere un nou aliaj metalic necesar industriei. Scriitorul prezintă pe Alexe Jerca cu o convingătoare căldură, reușind să facă din el una din izbutitele figuri de comuniști din literatura noastră nouă.

Romanul „Caietele cunoscutilor mei” interesează și prin stilul său concis, am zice oral. Comunicarea se face direct, cu ușurință, chiar în cazul cînd se dezbate probleme teoretice specifice. Autorul are „vicleșia” de a-și informa cititorii despre istoricul, evoluția și stadiul actual al cercetărilor oncologice. Luăm astfel cunoștință cu un domeniu pentru prima dată atacat în literatura noastră nouă, în care aparatele, mediul, experiențele — am aminti faimosul cap de ciine tăiat și ținut totuși în viață, pentru observație — nu mai puțin spectaculoasele greve anticancerose pe hamsteri, ne sînt prezentate în mod captivant.

Romanul este scris cu maturitate artistică, caracterizat de un vădit patos al luptei, cu o orientare patriotică evidentă. Desfășurarea lui pune în relief ideea triumfului conștiinței socialiste în luptă cu rămășițele vechii mentalități burgheze, în perioada de la sfîrșitul războiului antihitlerist pînă în anii din urmă. Sintem convinși că romanul „Caietele cunoscutilor mei” de N. Crișan se va impune în rîndurile valorilor, de altfel foarte bogate, ale noii noastre literaturi.

C. CUCUTEANU

Un aspect cotidian din sala de împrumut a bibliotecii comunale din Rebrîșoara, raionul Năsăud.

UN START FRUMOS...

Ora 5. La ferestrele caselor, puzderile de lumini. Oamenii se pregătesc să plece la lucru. Unii spre sondele din apropiere, alții spre cooperativa agricolă de producție „Viața nouă”. Se vor revedea după-amiază la căminul cultural sau pe pîrtia de schi. Pentru că, să precizăm, de la început, cei din Bucșani se pricep bine la muncă dar știu — au învățat — și cum să se distreze. Una dintre distracțiile lor preferate este, de cîțiva ani de zile, sportul. Dar pentru a se ajunge la organizarea sistematică a activității sportive a fost nevoie de materiale sportive și de cîteva terenuri.

— Avem un loc minunat în „parcul comunal”, le-a spus tinerilor, profesoara de educație fizică Emilia Dumitrescu. Este spațiu suficient pentru un teren de fotbal, cu pistă de atletism și groapă de sărituri, precum și pentru un teren de handbal redus și volei. Ce ziceți, ne apucăm de treabă?

A doua zi, pînă spre faptul serii, cazmacele și lîncăcoapele au nivelat pămîntul. Dorința tinerilor din Bucșani era să aibă o bază sportivă „mai ceva” decît a celor din Filipești, despre care se spune că-i foarte frumoasă.

La U.C.F.S. Tirgoviște se vorbește tot mai des despre iubitorii sportului din Bucșani. Pentru a-l încuraja și mai mult, sportivilor de aci li s-a propus, anul trecut, să găzduiască întrecerile țazei pe centre de comună din cadrul Spartachiadei republicane. A doua zi se și prezenta, la Consiliul raional U.C.F.S., un delegat al asociației sportive din comună.

— Vă mulțumim din inimă pentru încredere. Să n-aveți nici o grijă. Oaspeții noștri vor fi primiți cum se cuvine.

Timp de două zile, terenurile și sălile sportive din Bucșani au trăit o atmosferă de mare sărbătoare. S-a încins o luptă sportivă — între tinerii din Lazuri, Comișani, Hăbeni, Băleni, Dobra, Mărcești și Bucșani — cum nu mai văzuseră sătenii din comună. Iar în seara finalelor, cînd gazdele cucereau locul I la handbal (băieți și fete), volei, atletism, și locul II la fotbal, bucuria localnicilor nu mai cunoștea margini.

INVITAȚII

Membrii cooperativelor agricole de producție din comunele Mărcești, Racovița și Hăbeni au fost invitați să petreacă la Bucșani o zi de odihnă. Cu acest prilej ei vor participa și la o „duminică sportivă”.

Sosesc oaspeții. Din autocamioane coboară aproape două sute de oameni. Tineri și vîrstnici.

Îi întâmpină conducătorii asociației sportive din Bucșani și un... taraf de lăutari. Intre gazde și oaspeți se leagă felurite discuții. Despre muncă, despre activitatea culturală și — bineînțeles — despre sport. Profesoara Emilia Dumitrescu ține să facă sportivilor din comună învecinate o surpriză. Pe terenul de handbal apar două echipe de fete care fac un meci demonstrativ. Apoi apar două formații de băieți. Micii handbaliști din Bucșani s-au afirmat puternic în ultimii ani. Participînd la întrecerile din competiția dotată cu „Cupa micului handbalist”, fetele au ocupat locul I în etapa pe centre de comune, iar băieții locul secund. Spre prînz s-a întins o masă bogată, după care gazdele și oaspeții au cîntat și dansat pînă spre seară.

CINE E MAI PUTERNIC ?

Au venit luptătorii de la Metalul Tirgoviște. Antrenorul lor, Seidamet Azizi, a auzit că la Bucșani sînt mulți tineri puternici care s-au impus, de-a lungul anilor, cu prilejul Spartachiadelor. Pe saltea de lupte se întrec, în meciuri demonstrative, oaspeții. Bucșenii îi privesc cu luare-ămînte. Mai cu seamă frații Teodor și Constantin Pătrașcu, considerați, în comună, cei mai valoroși luptători. Dar oaspeții vor apoi să-și încerce puterile și cu tinerii din comună. Antrenorul Seidamet se adresează bucșenilor :

— Să vedem acum cine dintre dumneavoastră e mai puternic. Constantin Pătrașcu nu așteaptă altă invitație. Urcă hotărît pe saltea și lupta începe. Masași în jurul saltelei, spectatorii n-au apucat nici să fumeze o țigară. Lupta s-a încheiat în primul minut. Adversarul lui Pătrașcu, Stere Tudor, fusese săcut „tuș”. Nici Teodor Pătrașcu n-a vrut să se lase mai prejos. L-a învins, la puncte, spre surprinderea antrenorului din Tirgoviște, pe cel mai valoros „elev” al său, campionul regional, Liviu Stingă.

Cei doi frați au urcat uimitor de repede treptele măiestriei sportive. Au venit la Tirgoviște, ca elevi al școlii profesionale de pe lângă uzina de aliaj petrolifer. Firește, au intrat în secția de lupte a uzinei. Și lată că marea afirmare s-a produs cînd nimeni nu se aștepta : în 1963 ambii au cucerit titlul de campioni ai țării la juniori (categoria minimă și cocos). Iar Teodor Pătrașcu a îmbrăcat, ulterior, și tricoul cu tricolorul pe piept, într-o întîlnire pe care a susținut-o în Iugoslavia. Din Bucșani — la Belgrad ! Să recunoaștem, frumos start...

R. CALĂRĂȘANU

CONFERINȚA PE ȚARĂ A UNIUNII SCRITORILOR

Intre 22 și 24 februarie s-au desfășurat, în sala mică a Palatului R.P. Romine din Capitală, lucrările Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R.P. Romine. Au luat parte delegații ai secțiilor și filialelor Uniunii Scriitorilor, numeroși invitați. La lucrările Conferinței au asistat membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului, reprezentanți ai unor instituții centrale și organizații de masă, ai altor uniuni de creație.

Au fost prezentate darea de seamă asupra activității Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor, raportul comisiei de revizie, raportul comisiei de validare și referate pe genuri de creație — proză, poezie, dramaturgie, critică și istorie literară

— privind dezvoltarea literaturii noastre în ultimii ani.

La discuțiile privind darea de seamă și referatele pe genuri de creație au luat cuvîntul numeroși scriitori din Capitală și membri ai filialelor Uniunii Scriitorilor. De asemenea, au participat la discuții reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, C.C. al U.T.M., Uniunii Compozitorilor, Ministerului Învățămîntului.

Participanții au primit cu puternice aplauze salutul adresat Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R.P. Romine de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român.

În ultima ședință, delegații au reales în unanimitate pe maestrul Tudor Arghezi ca președinte de onoare al Uniunii Scriitorilor din R.P. Romine.

Delegații au aprobat apoi rezoluția Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R.P. Romine.

Conferința a adoptat cu aplauze entuziaste o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În continuare a avut loc alegerea prin vot secret a Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor din R.P. Romine și a Comisiei de revizie.

PE CALEA MARILOR ÎNFĂPTUIRI

Industria și oamenii ei

Cu cărbunele pe care braviile noastre minerale l-au scos din măruntaiele pământului, peste plan, în tot cursul anului trecut, s-ar putea forma circa cinci sute garnituri de tren a câte cincizeci de vagoane socotite de zece tone fiecare. Te covârșește respectul pentru ei, pentru zelul pe care l-au pus și îl pun în misiunea lor. Cărbunele e socotit drept piinea uzinelor și fabricilor, termocentralelor electrice, locomotivelor. Ii simți prezența peste tot unde se făuresc bunuri materiale, pentru că toate produsele, de la cele mai grele și complicate mașini și până la bățul de chibrit, au o strânsă legătură și toate la un loc constituie rodul muncii a milioane de oameni din țara noastră.

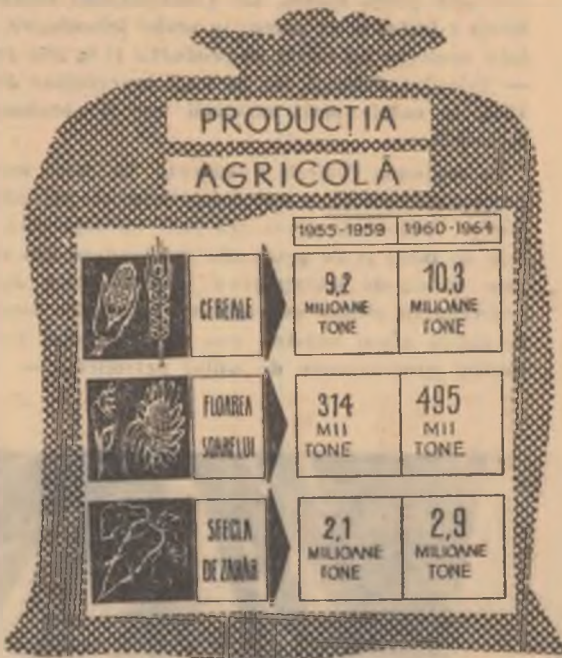
Această minunată înlanțuire de fapte este oglindită cit se poate de grăitor în realizările obținute de poporul nostru în penultimul an al șesenalului. Producția industrială globală a crescut în 1964 cu 14,1 la sută, față de anul 1963. Acest 14,1 la sută înseamnă însă zeci de mii de tone oțel și fontă, care la rîndul lor sînt transformate în mii de tractoare și mașini felurite, conducte și sonde petroliere, mai înseamnă sute de mii metri pătrați pinzeturi și tot atîtea perechi de încălțăminte și alte produse peste planul prevăzut. Înseamnă o importantă contribuție a clasei noastre muncitoare la dezvoltarea economiei naționale, la desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră. Un singur cuplor Martin, din cele două puse în funcțiune la Hunedoara în anul trecut, are o capacitate de producție aproape egală cu întreaga producție de oțel obținută în România anului 1938. Cele două cuptoare Martin nu sînt singurele, după cum nici Hunedoara nu e singura cetate a oțelului în România socialistă. Și dacă constructorii de nave din Galați și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau în șesenal cu un an mai devreme, adică la sfîrșitul anului trecut, apoi aici au contribuit în bună măsură și oțelarii și minerii precum și alte zeci de mii de muncitori din felurite ramuri de producție.

Realizările din industrie s-au obținut treptat dar sigur. În perioada 1960—1964, volumul investițiilor a fost de circa două ori mai mare decît în cei cinci ani anteriori. Numai în anul trecut, o dată cu modernizarea întreprinderilor existente, au fost date

în funcțiune 56 de întreprinderi și secții noi. Producția industriei chimice a crescut în 1964 cu 23 la sută față de 1963 și de trei ori față de 1959. Tot această industrie va produce, printre altele, cantități sporite de îngrășăminte cu azot și îngrășăminte compuse, ca urmare a dării în exploatare a unor mari combinate chimice la Craiova, Tg. Mureș și Turnu Măgurele.

Sînt doar cîteva date care ne întregesc imaginea despre amploarea dezvoltării industriei noastre socialiste în numai cîțiva ani și care ne dau o minunată perspectivă de viitor.

I. GHERMAN

Mecanizarea și chimizarea agriculturii

Să zăbovim puțin asupra datelor care, cu scrupul științific, analizează cum au fost îndeplinite obiectivele în agricultură. Sînt cifre și procente matematic socotite, care oglindesc avîntul renăscător sub care producția agricolă se dezvoltă intensiv, complex și multilateral. În cuvîntul său, la ultima Sesiune a Marii Adunări Naționale, Eroul Muncii Socialiste Nicolae Hudițeanu ținea să sublinieze realizările cooperativei agricole din Comana, al cărui președinte este. „...Umăr la umăr cu mecanizatorii din S.M.T. Chirnogeni, am căutat ca prin aplicarea complexului de măsuri agrotehnice să smulgem pământului roade tot mai bogate...”. Umăr la umăr cu mecanizatorii, iată o apreciere de o rară frumusețe. Impreună, mecanizatorii și membri cooperativei au obținut în anul care a trecut cite 2 487 kg griu, 4 565 kg porumb boabe și aproape 2 000 kg floarea soarelui, la hectar. Și aceste recolte au fost obținute pe țarina Dobrogei.

Mecanizatorii din Chirnogeni, ca și ceilalți din stațiunile de mașini și tractoare sau din gospodăriile de stat, conduc tractoarele făurite în țara noastră, minuiesc felurite mașini agricole, fabricate tot în țara noastră. La sfîrșitul anului trecut, parcul de mașini agricole număra 74 400 tractoare fizice, 63 500 semănători mecanice, 35 200 combine pentru cereale păioase. Mersul ascendent al agriculturii noastre, recoltele, an de an mai mari, au uluit pe mulți specialiști de peste hotare, care ne-au vizitat țara. Socotită laolaltă, producția de cereale obținută în anul trecut se ridică la 10,3 milioane tone, cu peste un milion tone mai mult decît a fost media celor cinci ani anteriori.

Să privim însă dealurile pe care lucrătorii de pe ogoare au sculptat terase, să privim solurile sărăturoase sau pe cele nisipoase, scoase din amorteală și transformate în pămînturi roditoare. Numai în cursul anului trecut, s-au plantat în masiv, pe terenuri impropriei altor culturi, patruzeci și nouă de mii de hectare cu viță de vie și pomi. Alte zeci de mii de hectare au fost scoase de sub ape și date spre folosință. Astăzi, în oricare cooperativă agricolă ne-am duce, o să auzim, negreșit de sprîjînul științei agricole, de soiuri noi de plante, de îngrășăminte chimice și comparații între ce-a fost, ce este și ce va fi. Se cuvine deci și aici să amintim cîteva exemple. Pentru producția obținută anul trecut s-au folosit unsprezece soiuri de griu de înaltă productivitate, zece hibridi dubli de porumb

și trei soiuri superioare de sfeclă de zahăr. Tot în cursul anului trecut, agricultura a primit aproape un milion tone îngrășăminte chimice. Ca să ne dăm mai bine seama de acest progres, să ne amintim că în anul 1938 agricultura a folosit în total doar unsprezece mii de tone, adică de aproape o sută de ori mai puțin.

Cînd treci astăzi prin satele noastre te oprești și admiri rînduiala și buna gospodărire, gustul pentru frumos în construcțiile de folos obștești și de locuințe. Gazdele se socot datoare să te invite pentru a le vizita comuna și locuințele. Sînt sute de case noi în fiecare comună. E unul din cele mai elocvente exemple privitoare la bunăstarea oamenilor din mediul sătesc.

CL. MUNTEANU

Prosperitate materială și culturală

Pe ulițele comunei Lupșanu-Lehliu am citit pe plăcuțe: „nu lăsați aragazul aprins!” Era un îndemn la precauție dar peste asta am aflat și faptul că tot mai mult, sătenii din Lupșanu duc viața de orașeni, fiindcă pe lîngă cele 300 de aragaze sînt alte sute de aparate de folosință îndelungată ca mașini de spălat electrice, aparate de radio, televizoare, așezate în case noi făcute cu gust și cu vădite influențe urbane. Și nu e mult de cînd neștiuții din Lupșanu n-aveau nici școală, nici bucuria titlului, ca pe atîtea altele care țîn de o viață omenească și demnă. Bibliotecara Maria Giurescu spune că acum revin pe fiecare casă cite zece cărți. Exemplul Lupșanului ni l-a adus aminte o cifră din comunicatul Direcției centrale de statistică: în 1964 s-au editat 58 de milioane cărți și broșuri. Raportat la efectivul populației revin mai mult de trei cărți pe cap de locuitor. Aceasta numai într-un an. Și aceasta-i numai o părțică din grija necurmată a partidului pentru prosperitatea celor ce muncesc. În 1964 s-au cheltuit din bugetul statului pentru acțiuni social-culturale 20,5 miliarde

lei, aceasta reprezentînd o creștere de 8 la sută față de anul trecut. O mare parte din ei, adică 6 miliarde, s-au cheltuit pentru cerințele învățămîntului. Urmează cultura și știința, sănătatea și asigurările sociale, alocațiile pentru copii și ajutorul familial de stat.

În 1964 au fost date în folosință populației din fondurile statului 214 000 de apartamente la care se adaugă cele 457 000 locuințe construite din fonduri proprii îndeosebi de populația din mediul rural. Pași mari s-au făcut pe drumul satisfacerii nevoii de învățămînt și cultură ale oamenilor. În patru ani (1960—1964) s-au construit 20 000 de săli de clasă iar numărul elevilor și studenților au ajuns la 3,7 milioane, cifră care depășește cu 8 la sută efectivul anului precedent României îi mergea cîndva vestea în lume pentru procentul ridicat al analfabeților. Ne place să opunem faptul acesta aceluia că de curînd s-a încheiat la noi cu succes acțiunea de generalizare a învățămîntului de opt ani.

Medicul șef din Săveni-Fetești spunea că în raza circumscripției sale media de viață s-a ridicat cu 30 de ani. E o realitate pe care o putem multiplica de 6 771 de ori, cifră care reprezintă numărul circumscripțiilor medicale din țară dintre care 2 889 în mediul sătesc. Satisfacerea cerințelor de progres și de cultură nu poate fi despărțită de asemenea de faptul că numai în anul trecut în 3 500 de sate de pe întinsul patriei a apărut lumina electrică.

V. TOSO

La sfîrșitul acestui an nivelul producției industriale va fi de 2,25 ori mai mare decît în 1959, față de 2,1 cit prevedea Directivile Congresului al III-lea al P.M.R.

PLOIEȘTI, peisaj industrial

De pe culmile Carpaților și pînă la marginea Bărăganului, pe o suprafață de mai bine de 13 000 km pătrați, se întinde regiunea Ploiești. Subsolul acestei regiuni e plin de bogății: petrol, sare și cărbune. Iar solul produce grâu și porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr — o mare parte din suprafață fiind acoperită cu vii și livezi renumite. Pădurile întinse și pășunile alpine acoperă munții pînă aproape de creste.

Marile resurse de care dispune au permis ca în cadrul industrializării socialiste a țării regiunea Ploiești să cunoască un continuu avînt al dezvoltării ei economice. Petrolul se extrage în Valea Prahovei de peste 100 de ani. În trecut însă, sub regimul burghezo-moșieresc, această mare bogăție se găsea aproape în întregime în mâinile trusturilor imperialiste din Apus. Acestea, în cîrdășie cu burghezia romînă, exploatau singeros nu numai țiteiul romînesc ci și pe cei care munciau la extragerea lui.

În anii puterii populare, s-a dat o amploare deosebită lucrărilor geologice pentru descoperirea de structuri noi de exploatare. Muncitorii, inginerii și tehnicienii din această ramură au luptat cu abnegație pentru realizarea sarcinilor de plan. Ei au avut la dispoziție mijloace tehnice din cele mai moderne. Niciodată, în trecut nu a fost folosită tehnica de care dispune

La Brazi se întinde panorama uncea dintre cele mai moderne rafinării. În vara anului 1959, pe aici era doar un cîmp. Această modernă rafinărie a fost construită în numai cîțiva ani. Complexul de reformare catalitică a benzinei și de hidrofinaie a motorinei care a intrat în producție acum doi ani rivalizează cu cea mai modernă unitate similară din lume. Acest complex, care reprezintă numai prima parte a programului pentru dezvoltarea rafinării Brazi, este complet automatizat și cuprinde 11 instalații, în care se obțin produse de calitate superioară, capabile să satisfacă cele mai exigente cerințe de pe piața mondială. Prima din cele patru fabrici ale Combinatului Petrochimic Brazi a intrat și ea recent în probe tehnologice. Instalații moderne au intrat în producție și la alte rafinării — Teleajen, Ploiești, iar pe baza investițiilor din anul 1965, la aceste mari rafinării vor fi construite noi instalații.

În regiunea Ploiești a apărut, în anii regimului democrat-popular, o puternică industrie de utilaj petrolier. Înainte de eliberarea țării aproape toate utilajele de foraj și de producție erau aduse din străinătate. Și cît de scump erau plătite, chiar dacă nu reprezentau ultima expresie a tehnicii. Pe locul unde se ridică acum mindră, una din cele mai puternice unități producătoare de utilaj petrolier, — Uzina

acestei uzine a crescut în comparație cu 1950 de 26 de ori. Uzina mecanică din Cimpina a fost și ea adaptată pentru producția de utilaj petrolier. Secția în care se produc pompe de adîncime, ca și hala modernă pentru fabricat țije de pompare, sînt nou construite. Regiunea Ploiești a devenit principalul centru al industriei de utilaj petrolier, ramură importantă a industriei noastre grele. Producția acestor uzine a crescut în 1964 de peste 5 ori față de 1950, iar utilajele fabricate aici sînt exportate în peste 30 de țări, dintre care unele au o veche dezvoltare industrială.

Față de 1938, în 1964, construcția de mașini și prelucrarea metalului a crescut în regiune de 9,5 ori. Regiunea Ploiești ocupă primul loc în economia națională în producția de energie electrică. În 1964 în regiune s-au produs 25 la sută din producția totală de energie electrică a țării. Cele două mari centrale electrice, Doicești și Brazi, sînt construite în anii puterii populare. Numai Termocentrala de la Brazi a produs anul trecut mai multă energie electrică decît consumul total al întregii Romîni burghezo-moșierești din anul 1938.

O puternică bază de materie primă există pentru industria materialelor de construcții. De peste 3 ori a sporit față de 1950 producția de ciment din regiune. A sporit în același timp cu mai bine de 4 ori industria textilă, de 2 ori și jumătate cea alimentară. Numai în anii 1951—1964 volumul investițiilor s-a ridicat în această regiune la suma de peste 23 miliarde lei. S-au construit 29 de întreprinderi și 35 de secții noi, iar majoritatea celorlalte întreprinderi au fost dotate cu tehnică modernă.

Aș vrea să vorbesc foarte pe scurt doar de cîțiva dintre oamenii din regiune. Traian Oproiu, turnător la Uzina de Utilaj Petrolier din Tirgoviște. Prin schimbarea tehnologiei de formare la turnătorie, el a reușit să reducă considerabil consumul de oțel lichid și să obțină însemnate economii. Tovarășa Elena Ciobanu este brigadieră la Întreprinderea Textilă „Bucegi”. Deși tinără, ea a calificat 7 muncitoare la locul de muncă. Din 1960, an de an este fruntașă în producție. Ivan Ștefan, maistru miner la Filipeștii de Pădure, bun organizator al producției. Numai în anul trecut schimbul condus de el a dat peste plan 2 000 tone cărbune și a economisit 50 000 lei. Gheorghe Manole este mecanic ajustor la Uzina Chimică Florești, Mihai Bogdan, miner la Salina Slănic, Nicolae Chirică maistru la Întreprinderea forestieră Nehoiul, Ion Cărlărașu, mecanic la schela Moreni. Deși lucrează în locuri diferite, ei au trăsături comune: dorința de a realiza astăzi mai mult și mai bine ca ieri, de a obține miine rezultate mai frumoase decît cele obținute astăzi. Ei sînt mindria colectivului unde lucrează, mindria întregii regiuni.

Dar cu cîți astfel de oameni nu ar trebui să facem cunoștință. Sînt mulți, foarte mulți! Oamenii crescuți de partid, oameni demni, luptători neînfricați pentru marea cauză a socialismului.

NICOLAE BIVOLU

Standul de probe al uzinei „1 Mai” din Ploiești

astăzi industria petroliferă. Nu numai în Boldești, dar și la Moreni, la Cimpina, în toate schelele petrolifere, se forează cu turbina. În această ramură există azi un grad mare de tehnicitate al instalațiilor. Mecanizarea și chiar automatizarea au luat locul muncii grele din trecut.

Dar, nu numai în extracția țiteiului a pătruns tehnica înaintată. Utilaje de mare tehnicitate sînt folosite la transportul țiteiului, la prelucrarea sa. Vechea rețea de conducte a fost înlocuită cu alta modernă. Această nouă rețea a creat un sistem unitar prin care se realizează transportul de sortimente al țiteiului și gazolinei. Conductele magistrale se numără prin dimensiunile și destinația lor printre cele mai moderne realizări ale tehnicii în acest domeniu.

Peste 70 la sută din producția globală de țitei se prelucerează în rafinăriile din regiunea Ploiești. În urma distrugerilor provocate de bombardamente, capacitatea de prelucrare a rafinăriilor s-a redus cu 85 la sută. Muncitorii petroliști, la îndemnul partidului, au ridicat din ruine rafinăriile din regiune. În cadrul politicii de industrializare socialistă a țării, s-a trecut apoi la construirea unor instalații moderne, de un înalt nivel tehnic, care asigură valorificarea superioară a bogatelor resurse de țitei și gaze ale țării și regiunii.

„1 Mai” din Ploiești — erau altădată niște ateliere vechi și dărăpănate ale fostei societăți Concordia. Uzina „1 Mai” a ajuns să producă anual 100 000 de sape cu role și 130 instalații de foraj. Nu numai această creștere cantitativă impresionează. Înlocuirea permanentă a tipurilor demodate și asimilarea de utilaje noi cu performanțe din ce în ce mai ridicate, iată ce trebuie în primul rînd reținut. Unul din succesele uzinei îl constituie trecerea la fabricarea în serie a instalației 3 DH 200, destinată forajului sondelor de țitei și gaze cu adîncime de 5 000 m. Această instalație expusă la Tîrgul de mostre de la Leipzig, a stîrnit o vie admirație în rîndul vizitatorilor. Ea a fost premiată cu medalia de aur pentru caracteristicile sale tehnice și pentru modul de prezentare.

Dar acesta nu este singurul succes de prestigiu peste hotare. În ultimii 15 ani, produsele uzinei „1 Mai” au reprezentat cu cinste țara noastră la expozițiile internaționale de la Pekin, Poznan, Leipzig, Zagreb, Delhi, Salonic, Marsilia, Milano etc.

Acum a intrat în producția de serie o instalație și mai modernă 4 DH 315, destinată forajului pînă la 7 000 metri.

În regiune, nu numai uzina „1 Mai” a căpătat o asemenea dezvoltare. La Tirgoviște a apărut modernă uzină de utilaj petrolier. O singură cifră. Producția

CICERONE THEODORESCU

TRĂIND ÎN EPOPEE

Să trecă ani,
În stînci să schimbe timpii,
Noi știm ce vrem
Noi știm în lume ce e:
Partidul nostru-naltă oameni simpli
Eroi măreți
Trăind în epopee...

Voințe tari
Și brațe încordate
Străbat prin timp
Ca Argeșul prin piatră,
Ca apela din munți învolburate
Poporu-nțreg
Își taie altă vatră...

Acestui jar
Al faptelor chezașe,
Acestui zbor
De inimi și de țocuri,
E marmoră mulțimea și părtașe
Acestor vremi
Ce schimbă om și locuri...

Jurînd ca noi
Zidurilor prezente,
Și nu jerfit
La domn jurînd credință,
Înaltă și Manole din legende
Cu glas adînc
Cîntări de biruînță...

Iar noi, cei mulți
Ca scipelele undei,
Întrîngem nopți
Urcîndu-le versantul,
Și ochii noștri sînt acolo unde-i
Lucafăr viu
Partidul, comandantul!

INTR-O DUPA-AMIAZĂ DE FEBRUARIE

TOT SATUL, CA O GRADINĂ

Apoldul de Sus... Comună bogată, vestită prin oamenii săi harnici, cu ulițe largi, pietruite, și multe case noi, frumoase și solide. În după-amiaza aceasta, sătenii îmbrăcați de sărbătoare, începuseră să se îndrepte spre căminul cultural. Încet, încet, sala se umplea. Se înfiripau discuții, în așteptarea oaspeților anunțați. Curând o mașină apără în strada largă și din ea coborâră doi oameni: unul înalt, vinjos, cu mers apăsat, iar celălalt, zvelt, potrivit la stat. Pe dată noii veniți fură înconjurați de localnici. Salutări voioase, strigăte pe nume, stringeri de mâini. Oaspeții așteptați sînt binecunoscuți aici. Gheorghe Crăciun, de fel din Girbova, fusese de multe ori în comuna lor, au vorbit împreună de câteva ori chiar aici, la cămin. Odată au discutat despre creșterea vitelor în care era fruntașă cooperativa agricolă de producție unde el era din 1961 președinte, a doua oară despre cele două uscătorii de tutun, care le-au adus cooperativelor din Girbova importante venituri. Dar pe celălalt oaspete cine nu-l cunoaște pe toată Valea Sebeșului în sus și-n jos? E chiar tovarășul George Homoșteanu prim-secretar al comitetului rațional de partid.

Venirea lor în Apoldul de Sus în această după-amiază nu era întâmplătoare. Tovarășul Homoșteanu e doar candidatul lor în circumscripția electorală regională nr. 45, iar tov. Crăciun în circumscripția electorală nr. 13 a F.D.P. pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Discuțiile care au urmat în după-amiaza aceasta de februarie aveau să fie o manifestare a încrederii alegătorilor în candidații lor și dorința acestora de a înțelege și a pune în practică propunerile cetățenilor.

S-a arătat cu acest prilej că locuitorii Apoldului de Sus, români și germani, întâmpină alegerile de deputați cu însemnate realizări gospodărești, cu o cooperativă agricolă de producție de cifră anuală de milioane. Datorită muncii deputaților și cetățenilor în ultimii ani în centrul Apoldului de Sus s-a ivit un parc de peste 600 mp, pe fiecare stradă s-au amenajat zone verzi și s-au plantat pomi, la noul cinematograful s-a montat ecran lat, iar pentru cei mici s-au construit noi săli de clasă la grădinița de copii și la școala de opt ani.

Dar cine nu cunoaște cite s-au înfăptuit aici în ultimii ani?

„...Sătenii noștri, ca să-și cumpere cite un lucru pentru gospodărie erau nevoiți să bată drumurile Sebeșului sau Sibiului. Acum avem aici magazin universal și chiar bufet expres! De două ori pe zi trec autobuze în curse regulate...” spune tov. Carol Fizi, directorul școlii de 8 ani.

Discuțiile se poartă firesc, cu chibzuială, ca între buni gospodari, preocupati deopotrivă de interesele comunei. Săteanul cooperatist Truță Ioan, om în vîrstă, și-a adus aminte de drumul care duce la pășune.

— Primăvara și toamna, cînd vin ploile mari se desfundă ușor... Ar fi bine să ducem pe el pietriș...

— Și drumurile către gară și Apoldul de Jos ar trebui refăcute în acest an. Noi, cei de față vom da o mîna de ajutor cu dragă inimă — adaugă Cionca Roman.

Profesorul Ioan Nucă Iovănescu și-a amintit că ar mai fi cite ceva de pus la punct la școală.

— Trebuie să cereși de la regiune suplimentul pentru materiale didactice necesare la clasa a VIII-a, materiale pentru laborator și o aprobare pentru construcția unei magazii...

Oaspeții notează toate propunerile cetățenilor cu multă atenție, cer lămuriri suplimentare, se interesează și de alte probleme legate de buna aprovizionare a magazinelor din sat, a bibliotecii, a farmaciei și dispensarului... În cuvîntul de răspuns, după un succint tablou al realizărilor regimului democrat-popular, ei arată că își vor da tot concursul pentru înfăptuirea propunerilor făcute.

IRIMIE STRĂUȚ

NICOLAE VLAHU

INTILNIRI
CU
CANDIDAȚII
FRONTULUI
DEMOCRATIEI
POPULARE

Agendă electorală

Cît ne apropiem de 7 martie, ziua gerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, problema politică și culturală în satele și în rîndurile patriei se desfășoară cu tot mai mare intensitate.

La casele alegătorului din regiunea noastră au avut loc, în ultimele zile, numeroase acțiuni închinare alegerilor. La țina-Timiș a fost organizată o seară rară cu tema: **Pagini din literatura noastră despre alegerile din trecut și azi**, iar la Cărpiniș, Cerneteaz și în alte localități au fost expuse conferin-

țele: **Viața nouă în satele bănățene, Oameni noi, constructori ai socialismului, oglindii în literatură, Cultura și arta romină pe meridianele globului** etc. În comuna Jimbolia și Peciul Nou s-au ținut simpoziioane în legătură cu dezvoltarea industriei chimice în țara noastră și mecanizarea lucrărilor în sectorul zootehnic.

În comuna Hodoc, raionul Reghin, s-au închinat, recent, într-un cadru festiv, 14 insigne de **Fruntaș în gospodărirea comunelor**, după care a urmat expunerea **Realizări în domeniul elec-**

trificării în anii puterii populare. Expunerea a fost concretizată cu date din realizările din raion și comună. Cu această ocazie s-a arătat că în fiecare casă din comuna Hodoc, în locul lămpii de petrol luminează becul electric, că în multe case există aparate de radio, televizoare și mașini de spălat.

Formațiile artistice ale căminelor culturale din comunele raionului Teleajen prezintă tot mai multe spectacole dedicate alegerilor. De curînd, formațiile artistice ale căminului cultural din comuna Starchiojd au susținut, în fața a peste 400 de spectatori din Vălenii de Munte, un frumos spectacol, care s-a încheiat cu programul brigăzii artistice intitulat: **Starchiojd — mîndră grădina**.

Sala căminului cultural din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a găzduit, zi-

lele acestea, întîlnirea alegătorilor cu tov. Vasile Mateescu, președintele sfatului popular al regiunii București, propus candidat pentru Marea Adunare Națională.

În discuțiile purtate la această întîlnire, numeroșii vorbitori au relevat înfăptuirile din comună (două școli de 4 ani, o școală de 8 ani, două cămine culturale, un dispensar, o farmacie, o casă de naștere, două biblioteci etc.), realitățile grăitoare despre creșterea nivelului lor de trai. Cîteva cifre: 720 de case noi și refăcute, 320 aragazuri, 180 aparate de radio, 105 televizoare, 416 garnituri de mobilă și altele.

Sătenii din Făcăeni au vorbit și despre viitorul comunei lor. Au propus ca, în următorii ani, să se construiască o baie comunală și un complex comercial, să se transforme școala de 8 ani în școală medie și alte lucrări de înfrumusețare a comunei.

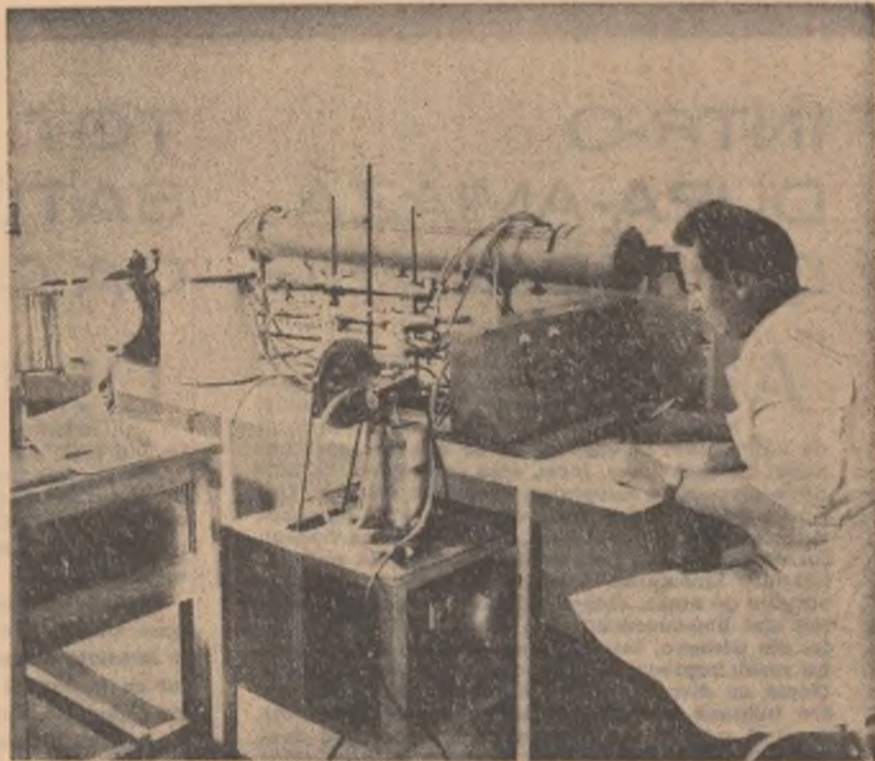
SUCCESE ALE ȘTIINȚEI ROMINEȘTI

de DR. TOMA NICOLAESCU
secretar adjunct al
Academiei R. P. Romine

Printre realizările de seamă ale regimului nostru democrat-popular, se numără și reorganizarea și transformarea, în 1948, a vechii Academii Romine. Acest act important a marcat, printre altele, și o nouă etapă în dezvoltarea cercetării științifice din patria noastră. În cadrul forului suprem al științei și culturii — Academia R.P.R. — au luat ființă institute, laboratoare, clinici, colective de cercetare. Astfel, în biologie, agricultură, medicină au fost create institutele și centrele de biologie din București, Cluj și Iași, institutele de biochimie, de endocrinologie, de fiziologie normală și patologică, de medicină internă etc. din București. De asemenea, a luat ființă, la Cluj, Institutul de cercetări medicale iar la Timișoara — Centrul de embriologie normală și patologică etc.

Alături de institutele departamentale, aceste mari unități de lucru ale Academiei Republicii Populare Romine — în care își desfășoară activitatea peste 500 de cercetători științifici de toate gradele, conduși de savanți cunoscuți în țară și peste hotare — au ridicat cercetările științifice pe o treaptă superioară. În aceste institute, accentul principal se pune pe cercetarea fundamentală, fără a se neglija însă cercetările aplicate, necesare operei de apărare a sănătății oamenilor muncii, ca și dezvoltării agriculturii și silviculturii și ale altor domenii ale practicii economice și sociale.

În biologie s-au efectuat, bunăoară, numeroase cercetări de mare însem-

Institutul de biologie al Academiei R.P. Romine.
În fotografie: secția de fiziologie animală — laboratorul de metabolism

nătate teoretică și practică privind biologia vegetală. Abordând concepțiile moderne de cercetare, specialiștii din acest domeniu s-au preocupat de unele aspecte cibernetice ale structurii materiei vii, ale informației în cadrul diferitelor componente ale acesteia. S-au realizat lucrări de sinteză, având la bază cercetările efectuate până în prezent, în domeniul vegetației Carpaților pe teritoriul românesc. Au fost puse în evidență corelații cantitative între stimulatorii și inhibitorii creșterii la cerealele iarovizate și nefarovizate. S-au stabilit câteva serii valoroase de secară, cu perspective de aplicare în agricultură.

Obținerea unor rezultate experimentale privind activitatea enzimatică a unor ciuperci parazite asupra maselor plastice și efectul protector al substanțelor fungicide va avea repercusiuni asupra unor aspecte din industria maselor plastice. Putem cita și alte exemple de cercetări cu aplicabilitate în agricultură: biologia manel tutunului și a cartofului, elemente pentru selecția științifică a păsărilor, agenți mutageni la soia, bob, grâu, orz, și altele. Rezultatele acestor cercetări oferă o bază pentru dezvoltarea lor, în continuare, la nivelul institutelor departamentale în vederea elaborării măsurilor de aplicare în producție.

De asemenea, în domeniul științelor agricole și silvice, trebuie menționată ca o realizare importantă alcătuirea „Hărții solurilor țării la scara 1/1 000 000” prin contribuția cercetătorilor pedologi, hartă publicată de Comitetul geologic în colaborare cu Academia R.P.R. Această lucrare, mult apreciată de participanții la cel de-al VIII-lea Congres internațional de știința solului, organizat anul trecut la București, este considerată ca una dintre cele mai valoroase contribuții pe plan internațional în domeniul genezei, clasificării și cartografiei solurilor. Studiile de sinteză făcute în sectorul agricol asupra însușirilor soiurilor de viță de vie, ale pomilor și arbuștilor fructiferi vor contribui, de asemenea, la rezolvarea unor probleme practice de mare însemnătate.

Strădaniile cercetătorilor antropologi s-au concretizat în realizarea unei lucrări în care se definesc antropologic, complex și comparativ, grupele de populație de pe cei doi versanți ai Carpaților Meridionali. Această lucrare constituie o contribuție de preț la alcătuirea „Atlasului antropologic al poporului român”.

Apărarea sănătății oamenilor muncii e o preocupare de seamă a regimului nostru. Științele medicale din țara noastră și-au adus o contribuție de preț în rezolvarea acestei importante probleme. Astfel, în endocrinologie, de pildă, s-au făcut cercetări importante în problema originii, mecanismului de producere, tratamentului și combaterii gușei endemice, iar aplicarea metodelor endocrinologice noastre a permis scăderea impresionantă a îmbolnăvirilor de acest fel. S-au descris și studiat amănunțit noi boli endocrine și s-au descoperit noi funcții endocrine cum sînt cele

epifizare. S-au descoperit activități necunoscute la unii hormoni, dovedindu-se, printre altele, rolul inhibitor al timusului în cancerul experimental, acțiunea anticirogenă a extractului de hipofiză etc. Pentru lucrările sale în domeniile amintite, acad. St. Milcu a fost distins cu Premiul de Stat al R.P.R.

În fiziologia normală și patologică, continuând linia imprimată de regretatul acad. Danielopolu, la institutul ce-i poartă numele s-au efectuat numeroase și valoroase cercetări cu privire la biochimismul metabolismului cerebral, la corelația neuro-endocrină, domeniu în care, prin metoda originală a „capului și creierului izolat”, s-au adus contribuții deosebite. Importante sînt și realizările dobândite în acest institut, privind fiziologia muncii în condiții variate și în fiziopatologia clinică a adaptării funcțiilor după rezecția unor organe.

Una din unitățile importante de cercetare din patria noastră este și institutul de inframicrobiologie. Aici s-au obținut date de mare interes cu privire la pluralitatea virusurilor hepatice, la origina virală a unor afec-

țiuni cardio-vasculare (infarcte, arterite etc.), s-au studiat și realizat noi tipuri de vaccinuri inframicrobiene (în gripă, turbare, ornitoză, avortul ovin). Pentru lucrările sale în domeniul hepatitei epidemice, acad. St. Nicolau, directorul acestui institut, a primit Premiul de Stat al R.P.R.

La Institutul de medicină internă din București s-au făcut cercetări interesante în boala reumatismală, în hepatita cronică, sclerozele pulmonare și vasculare și în general în problema cronicizării bolilor. La rîndul-le, specialiștii din Institutul de cercetări medicale din Cluj au adus contribuții de seamă în problema arterosclerozei, în profilaxia unor boli profesionale etc. Cercetările efectuate la Iași asupra unor boli cardio-vasculare au contribuit și ele la progresul cardiologiei rominești.

Cercetările de neurologie au urmărit lămurirea mecanismelor de producere a hemoragiilor cerebrale, epilepsiei și ale altor boli nervoase. Lucrările valoroase ale academicienilor A. Kreindler și O. Sager au fost distinse cu Premiul de Stat al R.P.R.

Lucrările elaborate în institutele Academiei R.P.R. au fost publicate, în bună măsură, de editurile Academiei și de cele departamentale. Unele din monografiile sau tratatele elaborate au fost traduse și publicate în Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Franța și alte țări. Numeroși membri ai Academiei și cercetători au participat la importante conferințe și congrese de specialitate din străinătate unde, prin lucrările comunicate ca și prin participarea la discuții, au adus contribuții valoroase la elucidarea unor probleme de mare actualitate în întreaga lume.

Academicienii și cercetătorii ai secțiilor de științe biologice, agrosilvice și medicale au devenit membri ai unor Academii străine sau au fost distinși cu premii ale acestora. Demne de menționat sînt și colaborările științifice valoroase pe care cercetătorii institutelor și colectivelor secțiilor arătate mai sus le au cu colegii lor din diferite institute asemănătoare din multe țări ale lumii.

Studierea unor probleme fundamentale teoretice, care condiționează progresul științei, orientarea cercetărilor spre cerințele dezvoltării economice naționale, abordarea unor probleme centrale ale industriei, agriculturii, sănătății publice etc., reprezintă chezașa dezvoltării științei, a sporirii eficacității muncii savanților și cercetătorilor care-și consacră toate forțele progresului, patriei și bunăstării poporului.

Din programul de

RADIOJURNALE ȘI RULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

SUMARUL PRESEI CENTRALE: în fiecare zi la ora 8 pe programul I.

EMISIUNI PENTRU SAȚE: Duminică: programul I: 16.30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.06 Muzică populară: 15.00 Interpreți de muzică populară: Maria Lătărețu și Alexandru Grozuță; programul II: 7.00 „Viața nouă a satului” — emisiune de cîntece și jocuri. 9.00 Muzică populară cerută de ascultători. 10.40 Muzică populară. 13.15 „Drag mi-e cîntecul și jocul” — muzică populară. 14.30 La microfon: Satira și umorul. 15.10 Din repertoriul Ansamblului de cîntece din Bala Mare. 16.00 „La horă-n sat” — emisiune de cîntece și jocuri.

LUNI: programul I: 6.35 Jocuri populare. 9.00 Din folclorul muzical al popoarelor. 11.30 Cu cîntecul și jocul de-a lungul Mureșului. 15.30 Muzică populară interpretată de Victoria Baciu, Ilie Bulgaru și Stan Simion. 18.05 Din melodiile populare îndrăgite de ascultători; programul II: 10.05 Melodii populare din Moldova. 13.30 File dintr-o nouă „Româ-

nie pitorească”: „Popas în Delta” — reportaj de Victor Vintu. 18.30 Melodii populare interpretate de Ana Balaci, Ionel Banu și Sandu Florea. 20.40 Noi înregistrări de muzică populară: Sofia Popa, Maria Cornescu, Ion Duca, Marin Chisăr, Stan Simion.

MARȚI: programul I: 9.00 Melodii populare din Oltenia. 10.20 Muzică populară interpretată de Magda Constantinescu, Violel Munteanu și Nicolae Florian. 11.45 Cîntece și prelucrări de Gheorghe Danga. 12.30 „Drag mi-e neica cu tractorul” — muzică populară. 16.15 Din cîntecele satului nou. programul II: 11.55 Cîntece și jocuri populare. 15.05 Melodii populare. 19.30 Pe teme agrare. Măsuri pentru folosirea rațională a terenului în unitățile agricole din regiunea Argeș. 19.55 Muzică populară interpretată de Victoria Darval, Dan Moșescu și Aurică Piculeată.

MIERCURI: programul I: 9.30 Muzică populară din Banat. 12.03 Cîntece populare. 18.30 Program de muzică populară cerut de muncitorii, tehnicienii și inginerii de la G.A.S. Birca — regiunea Oltenia și de membrii Cooperativei agricole de producție din satul Cărbunar — regiunea Maramureș; programul II: 7.35 Jocuri populare interpretate la fluter de Gheorghe Gigea. 9.03 „Cîntec și joc” — program de muzică populară rominească și a minorităților naționale. 10.30 Melodii populare interpretate de Ștefan Lăzărescu. 10.45 Cîntece patriotice de Mircea Neagu și Zaharia Popescu. 12.45 Cîntece pentru alegeri. 14.00 Concert de muzică populară. 16.30 Soliști și formații artistice ale căminelor cultu-

Corpul principal al reactorului atomic de la Institutul de fizică atomică al Academiei R.P. Romine.

Prezențe rominești peste hotare

La Ciudad de Mexico s-a deschis expoziția „R.P.R. în plin progres”.

La cafeneaua „Moskau” din Berlin cântă orchestra de muzică românească, sub conducerea lui Emil Bogdan din București.

MASELE ȚĂRĂNEȘTI ÎMPOTRIVA RASISMULUI

Anul 1964 va rămâne înscris în istoria mișcării de masă a populației africane din R.S.A. (Republica Sud-Africană) datorită faptului că riposta împotriva asuprii și exploatării a înregistrat unele izbânzi, denumite chiar de autoritățile rasiste „lovituri grele date politicii noastre de instaurare a rînduieilor specifice pentru negri”. Ce înseamnă de fapt „rînduieile specifice pentru negri”? Înseamnă că masele de africani, în special țărăni, sînt acum înghesuți în rezervații (bantustane) ce cuprind doar 13 la sută din suprafața țării. (Pe aceste teritorii reduse sînt dislocați 68 la sută din populație). În plus, un cortegiu nesfîrșit de aspre legi rasiste limitează și, unele reduc chiar la zero drepturile economice, politice, sociale ale africanilor (13 800 000 de oameni).

Veștile sosite zilnic din țara unde cîrmuiesc rasiștii stau însă mărturie că milioanele de oameni de culoare nu se împacă cu rolul de sclavi sortit lor de guvernanți. În 1964, aproape 4 000 000 de africani au organizat diverse acțiuni împotriva stărilor de lucruri antipopulare.

La Sharpeville, peste 5 000 de muncitori agricoli din satele din jur (deși poliția a împușcat în timpul unei demonstrații 17 oameni, a rănit 60 și a arestat peste 100) au rezistat pe poziții 47 de zile, acceptînd să muncească numai după ce li s-a recunoscut o serie de revendicări. Iar în altă zonă, Maritzburg, femeile africane care lucrau pe plantații alături de bărbați au organizat cea mai mare manifestație pentru drepturi cunoscută în ultimii zece ani. Cum scria și ziarul „Star” din Johannesburg, „cu toate măsurile de forță luate la Pretoria (capitala țării — n.r.), cu toate că închisorile sînt pline și în unele cazuri au loc și execuții, spiritul de răscoală ia am-

ploare. În numeroase rezervații poliștii albi nici nu îndrăznesc să intre”.

Cînd primul ministru sud-african Verwoerd declara sus și tare: „băstinașii trebuie să țină seamă că egalitatea nu este pentru ei”, el singur nu a ținut seamă că izvorul bogăției celor 3 200 000 de albi este munca maselor de oameni de culoare. Or, actualmente, populația africană, întrucît i-a ajuns cuțitul la os, trece curajoasă peste barajul opresiv, recurgînd tot mai des la „revolta economică”, (agenția britanică Reuter) — singurul fel de opoziție care atinge dureros clanul rasiștilor.

„Ei au stat în rezervații, cultivînd doar mici petice de ogor lîngă colibe, pentru hrana redusă a familiei, au preferat să fugă peste hotare, să facă închisoare sau să plătească amenzi, dar au avut mulțumirea să vadă marile plantații nelucrate” (Hamilton Russel, fost membru în parlamentul sud-african).

„Noi nu mai vrem să fim sclavi!” — este lozincă astăzi de largă circulație în Africa de Sud, ori de cîte ori populația de culoare organizează mitinguri, demonstrații, greve sau alte acțiuni de protest. În bantustane această lozincă este afișată permanent, deși poliția îi vinează zi și noapte pe patrioții. „Dar luptătorii sînt pretutindeni și ei știu — scrie „Ghanian Times” — că situația actuală din lume se desfășoară în favoarea libertății, a drepturilor omului și că, în Africa de Sud, rasismul nu poate dăinui la nesfîrșit împotriva voinței a aproape 14 milioane de oameni”.

P. TĂTARU

Răsfoind presa străină

● Proletariatul agricol din Brazilia a pornit o intensă luptă revendicativă. Ziarul „Jurnal de Commercio” relatează despre greva brațelor încrucisate a celor 5 000 de muncitori de la plantația „Cachanga”, statul Pernambuco.

● Print-o hotărîre a guvernului indonezian, 8 plantații de cauciu, aparținînd unor societăți britanice, au fost declarate proprietatea statului. Suprafața pe care o ocupă plantațiile este de 6 000 hectare pămînt fertil.

● Sub titlul „Bilanț spaniol”, săptămînalul „La tribune des Nations” a publicat o corespondență din Madrid. După ce trece în revistă starea economică și politică grea, ziarul arată că cea mai gravă este situația țărănilor, dintre care mulți continuă să emigreze în masă. Recoltele din acest an, subliniază ziarul, sînt inferioare aceluia din 1963 și promisiunile de mecanizare a lucrărilor agricole nu au fost îndeplinite.

● B. R. Sen, directorul general al F.A.O. (Organizația Mondială pentru Agricultură și Alimentație), a apreciat că potrivit studiilor întreprinse, situația alimentației în lume în ultimii 5 ani nu a înregistrat progrese, ci, dimpotrivă, unele regresii, în special în unele țări din Africa, America Latină și Asia.

radio și televiziune

pe săptămîna
28 februarie — 6 martie

rale și caselor de cultură. 20.11 Interpreți ai muzicii populare: Emil Gavril și Nieu Stănescu.

JOI: programul I: 8.10 Cîntece patriotice pe versuri de Mihai Dragomir, Ion Brad și Vlăduț Birna. 8.55 Lucrări de Sabina Drăgoi: două dansuri rominești; tablourile simfonice: „Cîntecul secerătorilor” și „Seara pe deal”. 10.30 Melodii populare interpretate la diferite instrumente. 13.05 Cîntece de dragoste și jocuri populare. 17.30 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 8.03 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Moldovei” a Filarmonicii de stat din Iași. 16.00 Melodii populare din Dobrogea.

VINERI: programul I: 9.00 Cîntece și jocuri populare. 12.30 Muzică populară interpretată de Heana Constantinescu, Traian Lăscuț Făgărășanu și Constantin Busuoc. 15.00 Muzică populară din diferite regiuni ale țării. 18.15 Melodii populare cerute de ascultători; programul II: 8.35 Cîntă orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Arad. 11.50 Muzică populară interpretată de Cornelia Bălu, Vasile Cărnău și Constantin Dobre. 14.35 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare. 18.00 Tineri interpreți de muzică populară. 19.05 Melodii populare interpretate de Georgeta Anghel și Marcel Budală.

SÂMBĂTA: programul I: 5.06 Jocuri populare. 11.00 Muzică populară. 12.40 Soliști de muzică populară din diferite regiuni ale țării. 13.45 Muzică populară interpretată de Aurelia Fătu-Răduțu. 18.40 „Drag mi-e jocul românesc”; pro-

gramul II: 7.45 Melodii populare interpretate la acordeon. 12.00 „Cîntă-mi cîntă cetera” — melodii populare. 15.05 Cîntec, joc și voie bună — muzică populară. 16.20 Țara în ajun de alegeri. 19.05 Melodii populare cerute de ascultători. 19.30 Capodopere ale literaturii: „Un om între oameni” de Camil Petrescu.

DUMINICĂ

9.00 Rețeta gospodinei. 11.40 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: Sate care și-au schimbat numele. — Teledocumentar. — Pomicultura intensivă — film. — Cercetări și rezultate. — Artiști amatori în studio; echipa de dansuri a Depoului C. F. R. Triaș. — Răspundem telespectatorilor. — Muzică populară românească. Cîntă o formație instrumentală condusă de Victor Predescu — artist emerit. Soliști: Iosif Mîlu, artist emerit, Maria Butacu, Mihai Oprea, Ilie Udilă.

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.35 Cîntă orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii. 20.20 Teatru în Studio: „Căruța de aur” de Prosper Mérimée. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

LUNI

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.10 Pentru copii: Știi să scotoții? 19.40 Post-scriptum la un reportaj... 20.00 Mărtisor muzical. Recital de melodii celebre. 21.40 Telesport. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

MARȚI

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.45 Strada Pajurei nr. 15. Reportaj filmat despre o nouă circumscripție electorală. 20.00 Teatru în Studio: Examen, examene. Comedie de Simion Macovel. 21.30 De la o melodie la alta. — Film muzical. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

JOI

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.10 Pentru tineretul școlar: Oaspeții noștri. Intilnire în Studio cu constructorii de nave de la Șantierul Naval Galați. 19.40 Un laborator neobișnuit... Reportaj în direct de la fabrica de piese radio și semiconductori Băneasa. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.40 Delta, râul albinelor. — Film documentar. 20.00 Săptămîna. 21.00 Artiști amatori în studio. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

SÂMBĂTA

19.00 Jurnalul televiziunii. 20.35 Străinul (seria I): film artistic. 22.05 Melodii pentru toți. În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

LUNA CARTII

de TUDOR MĂINESCU

Nu e o lună scrisă-n calendar
Și nici în săptămîni nu se împarte.
În gazdă a primit-o Făurar
Că-i meșter bun și iubitor de carte.

Acum cînd ziua prinde-a se mări
Și pagini albe-aștern pe cîmp nămeții
Ea îi aduce-un stol de bucurii
În cîntece-nchinată frumuseții.

Plăcut tovarăș e cuvîntul scris:
El pune tilc în sprinteneala glumei

Și-n graiul lui de adevăr și vis
Cuprinde-ntreaga-nțelepciune-a lumii.

S-au adunat ai brazdei condeieri
Cei care scriu belșugul pe ogoare
În pragul înfloritei primăveri
Să prăznuiască-a cărții sărbătoare

Și-n țarina de slovă și de gînd
A înfrățit a inimilor piine,
Cum griul sub zăpadă așteptînd
Făgăduiește spicele de miine.

MĂRȚIȘOR

Mărțișorul meu de primăvară
Să-l primești cu dragoste și dor,
Chit că reprezintă bunăoară
Un coșar, un ac sau un mosor.

Și să nu te superi, înc-odată
De-o să-ți vin din nou atent
Cu vreo... inimioară săgetată
Mult mai grav ca-n anul precedent.

Însă pentru că în martie șapte
Candidezi, propusă de popor,
Eu iubirea ți-o arăt prin fațte:
Votul meu ți-l dau ca... mărțișor!

MIHAIL COSMA

Așa-i pe la noi

— Faceți loc, grămădiți-vă în fund. Ce stați așa răsfirați, ca la horă?

— Noii veniți umplură mașina, de-abia aveai unde să te mai miști.

Mai trecurăm vreo trei sate și „cursa” își încetini mersul, apoi rămase înțepenită. Șoferul deschise portiera și vorbele-i aruncau valuri de aburi în aerul înghețat de afară:

— Măi Grigore, ai aranjat chestia aceea?

— S-a făcut, bădiță.

— Așa cum am vorbit?

— Stai, să vezi. Cînd m-am dus acolo... Conversația se prelungi cam un sfert de oră.

— Mai au multe să-și spună?

— Aista-i un nepot — mă lămuri vecinul, ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic. Băiat dezghețat, Vasile are mare nădejde în el.

Mai făcurăm vreo doi kilometri și, în mijlocul șoselei, o siluetă mare și groasă din cauza sumanului, agita mîna în dreapta și stînga. Vasile opri din nou. Pe ușa mașinii era imposibil să mai poată intra cineva. Vasile se dădu jos. Noul venit se urcă pe la volan cu mare greutate și își făcu loc printre ceilalți, înghesuindu-i și mai tare.

— E cumnat cu șoferul — mă lămuri cineva. De la Farcașa.

Ceasul se făcuse aproape unsprezece. (De acum, gîndeam, o să meargă repede, să scoată timpul pierdut).

Pe la Buhalnița, vreo zece oameni dădură ghies să intre în „cursă”.

— Numai coana moașă, strigă Vasile. Așteptați mașina cealaltă.

Bineînțeles, coana moașă se urcă tot pe la volanul lui Vasile.

— Și cînd trece cealaltă mașină? întrebai din nou.

— Apoi, nu mai e mult. Pe la șase diseară.

Goneam cu 40 pe oră.
— A dracului, ni s-o uscat gîtlejul — rosti așa, ca să se audă, a lui Mitocaru.

Brusc, mașina îi înțelese vorbele. Tot în dreptul firmei: Bufet. Și coborîră: Vasile, a lui Mitocaru, badea Gheorghiiță, coana moașă etc. etc.

— Și cit o să mai țină așa? întrebai, cu oarecare indignare, pe femeia cu broboadă din fața mea. O privire plină de dojană se îndreptă, domol, spre mine:

— D-apoi și mata. Îi drum lung. Se mai încălzesc și ei. Ce să facă?

Și uite așa, din vorbă în vorbă cu vreo doi fini și vreo trei nănașe, din bufet în bufet, ajunserăm la Piatra cu trei ore întîrziere. Mai aveam o jumătate de ceas ca să prind trenul de Bacău.

— Cît poate să facă pînă în centru? îmi spuneam. Cel mult... Mașina opri la capătul orașului. Vasile coborî din nou.

— Aici e stație?

— Nu, da' trebuie să dea lui badea Petru un pachet de la tața Maria. Îi frînar în gară și is neamuri. Da' nu stă mult. Schimbă o vorbă, două... Așa-i pe la noi.

Bădia Petru nu putu să lase pe Vasile, așa, fără să-l cîntească. Și coborî și a lui Mitocaru, coana moașă, tovarășul Popescu...

— Așa-i pe la noi. Da' vin îndată, nu stau mult, îmi spuse femeia cu broboadă, liniștită, calmă ca și munții din jur.

La 10 seara, întrebam de cameră, ca să-mi pot odihni oasele obosite, pînă la personalul de dimineață...

C. N. CONSTANTINIU

LA CEASORNICAR

— Vă rog să mă reparați, întîrzii mereu cu 5 minute...
(Din revista „Ludas Maty”-R.P.U.)

BUNA-CUVIINȚĂ

Consider o problemă arzătoare
Cuvintele din titlul de mai sus
Și pentru lămurirea lor am pus
În public întrebări, iar drept urmare,

Un agronom mi-a scris: — Semințe rare
Cu rod bogat. Un îngimfat: — Eu nu-s
Cu ea prieten! Iar un moș mi-a spus:
— Ceva... ce nu-ntilnești la fiecare.

O gospodină: — Sarea în bucate!
Un birocrat: — Am pus-o la... dosar!
Contabilul: — E-un cont cu-ntîietate!

Un ținc: — Nu știu, că mama nu mă-nvață!
Un medic: — E un „caz” cu totul clar —
Oricit de multă, prinde bine-n viață!

ION RUȘ

MECANIZARE!

(Din revista „Eulenspiegel” R.D.G.)